

NYÁRI MONDOCON

ÍRTA: HIROTAKA

Két év után végre Tüzesen sütött le a nyári nap sugára, Az ég tetejéről a MondoCon színpadára. Petőfi után szabadon, eme sorok jutottak egyből eszembe, mikor a munkahelyemen felmásztam és kényelmesen elfeküdtem a három méter magasan kifeszített hálóba megírni ezt a beszámoló cikket. Bár talán kicsit csalóka a kép, mert a színpadon pont árnyék volt, de a lényeg benne van.

Kívánni sem lehetett volna jobb időt erre a hétvégére, de a jó időnek átka volt, ez pedig a meleg, a levegőtlen termék és a bizonyos szempontból jó, bizonyos szempontból rossz, hatalmas számú embertömeg.

Egyértelmű volt számomra, hogy ezen a conon nagyon sokan lesznek és ez már a kapuba éréskor be is igazolódott. Újabb látogatói rekord kipipálva úgy vélem. Egyrészt ennek köszönhetően a bejutás is lassabb, macerásabb lett. Azon-

ban, aki átjutott a kapun, arra várt a zsúfolt kínai piac effektus. Tipegve haladt mindenki előre a kb. 3 méter széles résig - közben jobbról és balról is még jönnek a nyakadra -, amin minimális biztonsági ellenőrzés után bejuthattál a conra. Egyébként ezt az ellenőrző pontot én távolabb raktam volna a kapuktól, talán hatékonyabb lett volna, ha ez a táv nagyobb. A biztonsági őrök ellenőrizték a táskákat, ami annyit jelentett, hogy belenéztek, ami zsúfolt volt, abba kicsit jobban. De szerintem ez ilyen nesze semmi fogd meg jól, nem tudom, így mit lehet kiszűrni. Nagyobb mennyiségű (5 l) alkoholt talán.

A con elrendezése újfent változott kicsit, szerencsére előnyére. Ez annyit tesz, hogy a kiszínpadot a B pavilonból átpakolták a fogadóba a társasjáték asztalokkal együtt. Így egy kicsit jobb környezetben lehetett hallgatni az előadásokat. A játékasztalok és az átmenő forgalom által keltett

beszélgetések okoztak zajszenyezést, de még így is jobb volt, mintha egy egész pavilon zaját kellett volna hallgatni. Remélem ez a jövőben is így lesz.

A nagyszínpad szokás szerint kint volt, csak ilyenkor általában a székekre több ember jut, így nehezebb leülni. Ez végülis nem akkor probléma, de az már nagyobb, hogy a kajás résznél, akárhol is legyen, nincs elég sörpad erre a célra. Másik opció, hogy kint a fűvön eszel, mint a bocik. Jó pár darab állóasztal is tök jó lett volna pluszban, lett is volna rá hely.

Kissé szerencsétlenül jött ki az étel-ital kérdése is. Egyrészt nagyon sokan voltak és meleg is volt, ergo több is fogyott mindenből. Másrészt kevés volt az ellátóegység, illetve ahogy tudomásomra jutott kevesebb is volt, mint amit szerettek volna a szervezők, de amondó vagyok, hogy még az is kevés lett volna. Sajnos ez az elmúlt időszakban gond, a sushinál/rámenesnél kilométeres a sor mindig (most pláne), a hungexpo saját büféi meg nem a legolcsóbbak. Bár ez utóbbival a szervezőség mit sem tehet. Szóval örülnék neki, ha a kaja részleg úgy megháromszorozódna. Ezzel együtt a választék felhozatala is nagyobb diverzitást mutathatna, sokan nem vevők a sushi/ramen kombóra. Az az egy szendvicsbüfé meg kevés. Nyilván a padok száma ezzel arányosan nőhetne.

A B pavilonban volt lényegében minden más: gamer, árusok, kaja, amai matsuri és levegőtlen, fülledt meleg.

Régi csarnok, sajna ez van, bár vasárnap egy picit jobb volt a helyzet. A karaoke maradt a régi helyén a K 2. emeltnél, ha a B fülledt volt, ez még jobban, szerintem ez a hungexpo leglevegőtlenebb, legkönnyebben bemelegedő szobája (télen is). És valljuk be, ha ennyi ember begyűlik oda, bűdös, de sajnos ez is nagyon régi terem.

Lessünk rá a programokra, mit kínált ez a con a látogatóknak. Rendkívüli örömmel tapasztaltam, hogy akit japán és kultúrája érdekel, az biztosan megtalálta a számítását. A Geek&Craft Cornerben 12 órától egészen délután 16-ig, majd pedig 17 és 18 óra között csak japános, animés előadások voltak, amikre volt is érdeklődés rendszeren, még a földön is ültek. Kezdődött a Kanji lelke nevű előadással, amiben az írásjegyekről lehetett megtudni többet, egészen érdekes, szórakoztató stílusban. Aki szeretne ismerkedni a japán írással, annak igazán remek bevezető volt. Ezt követte az Animéktől a japán munkahelyig előadás, ami egy kicsit azért megtévesztő volt, inkább kaptunk egy úti beszámolót három hónapról, aminek csak kis szelete (kb. negyede) volt az önkéntes munka bemutatása. A másik apró probléma itt az időbeosztás volt. A programfüzetben mindkettő 1-1 órának volt írva, de az első kb. 30-40 perc volt, a másik inkább másfél óra. Ismerjük a „programváltozás jogát fenntartjuk” intézményét, és nem

ismerem a programstruktúra szerkesztésének folyamatát, de az előadó, aki tartja az előadást, csak tudja, mennyi idő kell neki. Ez nem volt baj pl. nekünk, akik végig bent voltunk a teremben, de aki csak a másodikra jött 13 órakor, az lemaradt jó 20 percről.

Egyébként az úti beszámoló nagyon érdekes volt, szép helyeket mutatott be az előadó, és hasznos tapasztalatokat osztott meg a közönséggel.

Ezt a fordítás vagy fordítás? című előadás követte, amit igazából azoknak tudunk ajánlani, akik szeretnék, vagy most kezdtek foglalkozni a fordítással és még nincs sok tapasztalatuk. Sok jó alapkérdést, munkamódszert tudhattunk meg, és hogy naiv, aki azt hiszi, a fordítás laza meló, pedig mennyi mindenre kell/kéne figyelni.

A következő előadás a Tezuka halott: Itō Gō és a japán mangaelmélet megújítása címet kapta, ami már egy töményebb téma volt az előző-

ekhez képest. Egyben volt egy címben szereplő könyvbemutató, és Tezuka munkásságának egy mélyebb elemzése. Mindenképpen ajánlott Tezuka kedvelőinek vagy akiket érdekel a manga, mint médium és annak fejlődése. Ebben az esetben, ahogy a többiben is egy felkészült, tartalmas és informatív előadást láthattunk.

Egy óra erejéig ezután képregénycenzuráról hallhatott a közönség, de mivel más is érdekelt és mást is csináltunk, ezért ezt offoltuk. De 17 órától a vallások animebeli megjelenéséről volt szó. Ezt már kicsit felületesebbnek éreztem, lényegében animék kerültek bemutatásra, amiben megjelenik a vallás (nem számolnám meg, mennyi ilyen van). Ez is lehetett volna elmélkedősebb egyszerű felsorolás helyett. Akik szeretik a vallást, mint témát, szimbólumainak megjelenését az animékben, azoknak érdemes volt erre beülni.

Ezek voltak az előadások, és igazából rég nem volt ennyi japán kultúrával, animével kap-

csolatos előadás. Előfordul egy-kettő mindig, de most nagyon kitétek magukért a szervezők ezen a téren. És még nincs vége, vasárnap volt még, erről majd később. Viszont jár a pacsi.

No de, mi volt eközben a nagyszínpadon: AMV-verseny nyitotta a napot, azt hinné az ember, hogy ezt már a technikai árokban lévő kütyük maguktól tudják és gond nélkül belesapnak a műsorba, de ez sajnos nem így van. Valami homok került a gépbe és két videónál beadta a kulcsot a rendszer, így egy szolid 15 perces kényszerzünet következett, kínos közönségszórakoztatással. Az AMV-k felhozatala egy ideje nem tud feldobni, valahogy fantáziátlanok, ötletelenek, egysíkúak. Egy-egy kivétel akad csupán, de idejét se tudom, mikor volt olyan, amit másnap is megnéznék. De végülis ez csak az én véleményem, sokan biztos találnak nekik tetszőt. Sokszor a helyezések sorrendjét sem értem, mi miért került oda ahova. De erre biztos vannak szakértők.

Ezt követték a tömegeket vonzó tömegkvíz rendkívül izmos kérdései, majd az animés kerekasztal, amit egyrészt a Corner remek előadásai, másrészt a téma számomra teljesen érdektelen mivolta miatt nem néztem. Ezt csak tetézte a meghívott vendégek egy részével szemben támasztott unszimpatiam. Sajnos ez van. Néhány kedves barátom megnézte a programot, és azt mondta, hogy még a szokásosnál is nagyobb mértékben ment az időhúzó és felesleges „showműsor”, valamint eléggé egyenlőtlenül szólaltak meg a vendégek. Ezután jött a hagyományos cosplay craftmanship, biztos sok szép cosplay volt, bele szoktam néha nézni a versenybe, de most az előadások miatt nem tettem. Viszont az utána következő kompozíciókészítés az animék és mangák világában, nagyon figyelemfelkeltő lett. Mindenképp az egyik legérdekesebb előadás volt az utóbbi idők előadásai közül. A manga borítók, képek, animejelenetek bemutatása, a reneszánsz festészet és a kialakult kompozíciós szabályok függvényében nagyon érdekes perspektíva, akárhonnán is nézzük. Gondolok itt a harmadolási szabályra, a képből kinézésre vagy a szem vezetésére.

Szombat este teljes mértékben a zene vette át az uralmat a nagyszínpadon, egymást követték a programok. Ahogy tavaly, most is Taka „Ash” Kurokawa adott egy fél órás koncertet, majd a papapara táncosai mozgatták meg a vállalkozó kedűeket.

A dallamok világát az eredményhirdetés szakította félbe, de utána máris a k-pop rajongói

kapták meg a színpadot. Kezdve a válogatott csapatok fellépésével, egészen a random dance-ig.

Ha már k-pop, a MondoCon tavasszal, de most nyáron különösen kedvezett eme irányzat rajongóinak. Nagyon sokan is jöttek el, minden bokorban, fán, fal mögött megbújt pár k-pop rajongó. Bár a központjuk - ahogy az lenni szokott - a fogadó előtti területen volt. Ez jelenleg két okból volt kicsit problémás. Az egyik, hogy mellé tették a conarénát - ahol volt például k-pop táncoktatás is -, így egy-egy programot zavart a mellettük lévő magas decibell értékű zene és fangirlsikoly. Konkrétan a hagyományos japán táncoktatásra gondolok pl. Ahogy láttam, eléggé zavarta a tanulni vágyokat. Továbbá ennek okán a random k-pop bandázók főhadiszállása arrébb tolódott, aminek köszönhetően lényegében lekempeltek a fogadó főbejárat felőli ajtajába, így a bejutás nehézkes volt. Még szerencse, hogy van két másik ajtaja, csak ahhoz meg kellett kerülni az épületet. Annyi jó ebben, hogy a B pavilon és a nagyszínpad között

ingázva a másik ajtókat volt több értelme használni. Az egészet nézve egyébként nagyon pozitív, hogy a MondoCon szervezősége figyel az alakuló trendekre és igyekeznek az új divathullámoknak megfelelni és programot adni nekik. Ez reméljük a jövőben is így lesz, mert szükséges alkalmazkodni.

Vasárnap már kevesebben voltak, ahogy az lenni szokott, de még így is többen, mint egy át-

lagos convasárnap. A nagyszínpadon Mizuno Kannon lépett fel, ő is volt tavaly nyáron, és énekelt például NGE openinget, meg saját számot is. Bár a neten ki volt hirdelve, a programfüzetben nem kapott helyet. Majd az AMV Mortal Kombat videói folytatták a napot, itt azért hangulatba jön az ember a kómázás közben. Mivel ez volt a 11., ezért csak olyan videókat vetítettek, amik valahol első helyezést értek el.

Ezután LikeOn fellépés, majd a cosplayerek és a közösségi média előadás uralta a színpadot. Később egy újfajta cosplay verseny következett, a Cosplay Champion Cup, röviden CCC (nem összekeverendő a cipőbolttal). A verseny kétfordulós, minden résztvevő országban van selejtező. A magyar most volt és ősszel lesz a döntő, szintén a MondoConon. A nyertes ország viszi majd magával a döntő megrendezését, a versenyző pedig 1000 eurót kap. Jó kis dolognak tűnik ez, a döntőt szerintem meg is fogjuk nézni.

Ami plusz jó hír a cosplayeseknek, hogy ősszel lesz még egy verseny, egy Blizzard cosplay verseny, amire értelemszerűen csak a Blizzard játékaiból lehet majd beöltözni.

A nagyszínpadot ezután a Dragon Ball közösségtalálkozó foglalta be, ahol előben hallhatunk DB openingeket magyarul, majd a Super szinkroncsapatával volt egy beszélgetés. Név szerint: Csifó Dorina, Móricz Dorina, Lippai László és Penke Bence. A DB itthon még mindig hatalmas népszerűségnek örvend, bár már fogyatkozott a nézők száma a conon az elmúlt egy évben. Tavaly még esélytelen volt helyet találni a DB-s kerekasztalon, most már bőven volt szabad szék. Az elmúlt években mindig volt conon szinkronos beszélgetés, ami nagyon öröndetes és egy érdekes program, így aki látott már ilyet, tudja milyen. A DB-ről, a munkafolyamtról, a színészek más munkáiról, tapasztalatairól volt szó.

Ezt követte a conbeugró, majd eredményhirdetés zárta a napot és mindenki mehetett haza.

Vasárnap a kisszínpadon is akadt Japán és az anime szerelmesei számára csemege. Elsőként a japán tetoválásokról és kultúrájáról lehetett egy nagyon tömény, tartalmas, kimerítő előadást hallgatni. Nagyon igényes volt, és nem is tudom, mit lehetett volna még mondani a témában. Majd következett a Sengoku Jidai és annak megjelenése az animékben című előadás, ami szintén tartalmas és figyelemfelkeltő volt. Igaz az animékre csak az utolsó tíz percben jutott idő, de én nem bántam, jobban érdekelt a történelem része, még ha eléggé képben is vagyok ezzel a korrallal. Az előadó ugyanaz a Dózsa Gergő volt, aki tavasszal a császárságról beszélt, és úgy fest, hogy jön ősszel is. Mi már várjuk.

Jöjjenek most a kisebb helyszínek. Kezdeném a conarénával: mindkét nap lehetett k-pop táncot és hagyományos japán táncot tanulni. Ugyanígy kipróbálhatta mindenki a Larp fegyvereket. Szombaton pedig a III. Magyar Kviddics kupa került megrendezésre.

A workshopok töretlen népszerűségnek örvendenek, és tök jó dolog annak, aki kézügyeskedni akar. Szombaton JinJang medált, kucstartót lehetett készíteni vagy manga technikákat tanulhattak a lelkesek. Vasárnap virágos nyakláncot vagy T-rex medált lehetett összebarkácsolni. A karaoke teremben mindkét nap lehetett énekelni, vasárnap pedig volt a mindig remek élményt nyújtó zenetippmix vagy a japán és koreai zenei videók. Ez utóbbihoz erős tömegjelenlét társult, a már említett okok miatt.

A gamer szekcióban LoL, Fortnite, Heartstone, DB Fighter Z, Tekken 7, Naruto Storm 4 versenyek voltak, akik pedig csak úgy játszani akartak, azoknak CoD, Farming Simulator, Minecraft, Just Dance, Fifa és különféle autós játékok, nah meg retró konzolok álltak rendelkezésükre.

Egy ideje van egy új helyszín is, a Meeting Room, ahol most fanfices, rajzos, karaokés, animés beszélgetések folytak a két napban.

Írnék pár sort a vásárról is, mivel ez elengedhetetlen kelléke a connak. A szokásos felhozatalról tudok beszámolni. Ám azért egy-egy érdekesebb dolgot mindig kiszúr az ember. Ezúttal esetünkben tuti vétel volt Hoozukiból a Karashi-san plüss, az osztrák árusok jóvoltából. Illetve, amit kiemelnék, mint „best of conportéka”, az a chibi plüsspénisz, amit nem nagyon tudtam mire vélni.

Zárásnak pedig egy mostani élményemet szántam, ami nem is mutatható be jobban a con sokszínűségét, nyitottságát: épp hallgatom valamelyik japános, animés előadást, és a műsor elején az egyik ajtón a vikingek jöttek be, nem sokkal később egy másik ajtón pedig a templomos lovagok, mellettem pedig két D. Gray-man cosplayer. Ősszel október 20-21-én jön a folytatás, reméljük sok remek programmal, koncerttel.